

Sygn. akt: X C 1823/19 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: Sędzia Jolanta Sikorska

Protokolant: -----

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2021 r. w Toruniu **na posiedzeniu niejawnym** sprawy z powództwa (...) Banku S.A. w W. przeciwko K. O. o zapłatę;

I. oddała powództwo;

II. kosztami postępowania w sprawie obciąża powoda;

III. przyznaje P. S. wynagrodzenie za pełnienie funkcji kuratora nieznanego z miejsca pobytu pozwanego w kwocie 360,- zł (trzysta sześćdziesiąt zł).

Sygn. akt X C 1823/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 kwietnia 2019 roku wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego K. O. kwoty 2276,62 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazano, iż pozwany zaciągnął zobowiązanie względem powoda – pomiędzy stronami została zawarta umowa karty kredytowej i limitu kredytowego. W związku z nienależytym wykonywaniem przez pozwanego zaciągniętego zobowiązania, zadłużenie zostało z dniem 9 kwietnia 2019 roku postawione w stan pełnej wymagalności.

Postanowieniem z dnia 24 maja 2019 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie postanowił przekazać sprawę do Sądu Rejonowego w Toruniu.

Z uwagi na brak możliwości ustalenia miejsca zamieszkania pozwanego, zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 22 lipca 2020 roku ustanowiono dla niego kuratora do zastępowania w sprawie.

W piśmie z dnia 11 stycznia 2021 roku kurator wniósł o oddalenie powództwa w całości. Wskazał, że jego zdaniem z przedłożonych przez powoda dokumentów nie wynika jednoznacznie fakt i datę wymagalności roszczenia.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 24 lipca 2015 roku K. O. zawarł z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w G. umowę o przyznanie limitu kredytowego i wydanie kart kredytowych. Umowa została zawarta na okres 12 miesięcy. Po tym terminie miała ulegać przedłużeniu – każdorazowo o kolejne 12 miesięcy, chyba że jedna ze stron umowy złoży oświadczenie o nieprzedłużeniu umowy, bądź wypowiedzą umowę. Zgodnie z §6 ust. 1 umowy posiadacz karty zobowiązany jest w każdym miesiącu dokonywać spłaty zadłużenia w terminie spłaty w wysokości nie mniejszej niż podana w zestawieniu transakcji .

dowód: umowa k. 22-25

W dniu 11 kwietnia 2019 roku do K. O. została nadana przesyłka zawierająca przedsądowe wezwanie do zapłaty zaległości w kwocie 2267,50 zł, stanowiącej zadłużenie z tytułu umowy o kartę kredytową i przyznanie limitu kredytowego.

dowód: wezwanie do zapłaty k. 26

Następca prawny Banku (...) S.A. (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wystawił w dniu 29 kwietnia 2019 roku wyciąg z ksiąg banku.

dowód: wyciąg k. 18

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów załączonych do akt sprawy. Dokumentom tym Sąd w pełni dał wiarę, a ich prawdziwość nie była w żaden sposób kwestionowana.

Stosownie do treści art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Ze względu na zakwestionowanie przez ustanowionego dla zastępowania pozwanego kuratora daty wymagalności wierzytelności, strona powodowa powinna wykazać wystąpienie zdarzenia skutkującego powstaniem dochodzonego pozwem roszczenia.

Bez wątpienia powoda i pozwanego łączy umowa kredytu odnawialnego. Na pozwanym ciążył obowiązek dokonywania spłaty zadłużenia w każdym miesiącu.

W ocenie Sądu powód nie wykazał daty wymagalności roszczenia. Oprócz wyciągu z ksiąg banku oraz wezwania do zapłaty, powód nie przedłożył żadnych dokumentów na okoliczność wymagalności roszczenia. Roszczenie staje się zaś wymagalne po upływie terminu do jego spełnienia. Skoro zgodnie z treścią umowy posiadacz karty jest zobowiązany do spłaty zadłużenia w każdym miesiącu, przyjęć należy, że roszczenie z tytułu spłaty poszczególnych rat przedawnia się po upływie trzech lat od dnia wymagalności kolejnej raty. Nie ma bowiem wątpliwości, że roszczenie powstałe w oparciu o umowę o kredyt odnawialny, stanowiący świadczenie okresowe, zgodnie z art. 118 k.c. ulega przedawnieniu po upływie trzech lat od daty wymagalności roszczenia. Sama umowa nie została wypowiedziana, a zatem nie ma podstaw do przyjęcia, że cała wynikająca z niej wierzytelność została postawiona w stan wymagalności.

Należy jeszcze dodać, że wyciąg z ksiąg banku stanowi dowód sporządzenia dokumentu tej treści przez osoby pod nim podpisane, zgodnie z art. 245 k.p.c.; potwierdza zatem pośrednio zawarcie umowy pomiędzy stronami, skoro przedmiotowa umowa kredytu została wciągnięta do ksiąg banku, dokument ten nie stanowił jednak samoistnego dowodu na wymagalność roszczenia. Z przedłożonych przez powoda dokumentów nie wynika wymagalność comiesięcznych zobowiązań pozwanego.

Skoro niemożliwe jest ustalenie czy roszczenie jest wymagalne, bądź co do jakiej części jest wymagalne, powództwo jako przedwczesne podlegało oddaleniu.

O kosztach orzeczono w pkt II wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając nimi powoda. Za stronę wygrywającą uznać należy bowiem pozwanego, gdyż wniesione przeciwko niemu powództwo zostało oddalone.

W punkcie III wyroku przyznano kuratorowi wynagrodzenie za pełnienie funkcji. Wysokość wynagrodzenia ustalono na podstawie § 1 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. z 2018 r. poz. 536).